

BYDLNIK (1) *sb m*

N sg bydlnik.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Byk, stadnik, samiec trzymany dla rozplodu; ductor gregis indomiti, pecoris maritus, taurus Cn: O Krowy płodne ma Dworká baczyć/ y ftárác fie/ áby zówfze bydlnik w oborze był porządny dla bydła: żeby nie zádrobiáło. GostGosp 116.

Synonimy: byk, stadnik.

LZ